

Skarga wniesiona w dniu 19 lipca 2005 r. przez Bernda Lipperta przeciwko Parlamentowi Europejskiemu

(Sprawa T-285/05)

(2005/C 229/72)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 19 lipca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Bernda Lipperta, zamieszkałego w Helmsange (Luksemburg) reprezentowanego przez adwokatów: Sébastiena Orlandiego, Xaviera Martina, Alberta Coolena, Jean-Noëla Louisa i Etienne'a Marchala, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Parlamentowi Europejskiemu.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) uchylenie decyzji o powołaniu skarżącego na urzędnika Wspólnot Europejskich w zakresie, w jakim ustala jego grupę zaszerogowania na podstawie art. 12 załącznika XIII regulaminu pracowniczego,
- 2) obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Podnoszone zarzuty i główne argumenty są identyczne z zarzutami i głównymi argumentami w sprawie T-130/05 Albert Bousquet i in. przeciwko Komisji. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ JO C 132 z 28.5.2005, str. 31.

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2005 r. przez Centre Européen pour la Statistique et le Développement A.s.b.l. (C.E.S.D) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-286/05)

(2005/C 229/73)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 18 lipca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Centre Européen pour la Statistique et le Développement A.s.b.l. (C.E.S.D), z siedzibą w Luksemburgu, reprezentowanego przez adwokat Dominique

Grisay, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) orzeczenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 maja 2005 r. w części, w jakiej wynika ona z nadużycia władzy, lub że dotknięta jest brakiem uzasadnienia, jak również oczywistym błędem w ocenie;
- 2) tytułem roszczenia ewentualnego, stwierdzenie nieważności wspomnianej decyzji w części, w jakiej dotyczy ona dwudziestu pięciu umów niewymienionych w sprawozdaniu z audytu;
- 3) obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty:

W następstwie nieprawidłowości stwierdzonych wewnątrz DG-EUROSTAT, Komisja wydała zaskarżoną decyzję, w której nakazała wyznaczonym zarządzającym jak najszybsze wycofanie się, zgodnie z ustaleniami przewidzianymi w umowach, z wszystkich stosunków umownych z określonymi jednostkami, włączając w to skarżącego.

Na poparcie skargi skarżący podnosi zarzut nadużycia władzy przez Komisję, gdyż sporna decyzja obchodzi postępowania szczególne postanowień rozjemczych przewidzianych w każdej z umów i zastępuje je czynnością jednostronną w drodze decyzji opartej na art. 93 ust. 1 lit. f) rozporządzenia WE 1605/2002 ⁽¹⁾. Skarżący zarzuca, w tym samym kontekście, brak uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

Skarżący podnosi również zarzut oczywistego błędu w ocenie w zaskarżonej decyzji w zakresie kwalifikacji okoliczności faktycznych jako zarzucanego mu istotnego braku wywiązania się ze zobowiązań, zgodnie z art. 93 ust. 1 lit. f) rozporządzenia WE 1605/2002.

Wreszcie, skarżący utrzymuje, że zaskarżona decyzja została oparta na sprawozdaniu z audytu obejmującym jedynie jedną z umów zawartych pomiędzy nim a Komisją oraz że w konsekwencji dotknięta jest brakiem uzasadnienia w odniesieniu do, przynajmniej, dwudziestu pięciu umów niewspomnianych w sprawozdaniu z audytu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, EUROATOM) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich, Dz.U. z 16.9.2002, str. 1